270 PDc 135

Odkad mi pokój z Bogiem dan, odkąd mi dał spoczynek Pan, Nie szukam uciech ziemskich złud, co zwykle niosą grzech i brud. Jezu, mój Zbawco, ach, tylko Ty do serca wniosłeś Swój pokój mi! U boku Twego znika, co złego, u serca Twego tak błogo jest mi. Z Swą łaską, Jezu, przy mnie bądź; żem Twą własnością, Ty mną rządź, bym czystym sercem Ciebie czcił I ku Twej chwale zawsze żył. Jezu, mój Zbawco, ach, tylko Ty do serca wniosłeś Swój pokój mi! U boku Twego znika, co złego, u serca Twego tak błogo jest mi. Gdy przez śmierć weźmiesz, Jezu, mnie, lub gdy przemienisz ciało me, z wiary w widzenie przejdę ja, Objawi mi się chwała Twa. Jezu, mój Zbawco, jedynie Ty będziesz przedmiotem tam mojej czci. Ja jestem Twoim, Ty jesteś moim, na wieki wieczne cześć Tobie niech brzmi!